

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010653
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1515010653.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného F. J., stíhaného pre pokračovací prečin krádeže, čiastočne spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného F. J. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/55/2015 zo dňa 20.11.2015, na neverejnom zasadnutí konanom 10.12.2015 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného F. J., nar. XX.XX.XXXX v B. sa z a m i e t a.

II.

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. návrh obžalovaného F. J., nar. XX.XX.XXXX v B. na nahradenie väzby peňažnou zárukou sa n e p r i j í m a.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/55/2015 zo dňa 20.11.2015 bolo podľa § 238 ods. 3 Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. rozhodnuté okrem iného o tom, že sa obžalovaný F. J. ponecháva i naďalej vo väzbe a zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. jeho písomný sľub nebol prijatý a napokon podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa uviedol, že u obžalovaného F. J. je dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. naďalej aktuálny pre dôvodnosť jeho trestného stíhania, pre obžalobou uvedený prečin a obavu z pokračovania páchania trestných činov na základe predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, pre majetkové a drogové trestné činy, obvinený má na Okresnom súde Bratislava V ďalšie trestné stíhanie pre pokračovací prečin krádeže podľa 2012 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné (4 skutky v rozpätí rokov 2011-2012), čím sa má jednať o špeciálnu recidívu. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúce odsúdenia a ďalšie trestné stíhanie pre majetkový trestný čin je dohľad probačného a mediačného úradníka neadekvátnou náhradou väzby u obžalovaného F. J., rovnako ako sľub, že povedie riadny život, a preto súd I. stupňa náhrady väzby sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka neakceptoval. Súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí taktiež uviedol, že v smere rozhodnutia poukazuje aj na nedávne rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V týkajúce sa väzby obvineného a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 4Tpo/70/2015 z 03.11.2015 týkajúce sa väzby tej istej osoby.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, ako osoba oprávnená na podanie sťažnosti podľa § 186 ods. 1 Tr. por., podal sťažnosť obžalovaný F. J., ktorú následne odôvodnil písomným podaním zo dňa 20.11.2015, doručené Okresnému súdu Bratislava V dňa 26.11.2015, v ktorej uviedol, že žiada Krajský súd v Bratislave o prepustenie z väzby na slobodu a zároveň žiada, aby jeho väzba bola nahradená písomným sľubom a probačným a mediačným dohľadom. Ďalej poukazuje na to, že jeho väzba 6 mesiacov pokryla jeho trest. Taktiež uvádza, že nakoľko sa k trestnému činu priznal sám a napomohol

orgánom činným v trestnom konaní, pričom trestnú činnosť, ktorú spáchal oľutoval a zároveň poslal poškodeným ospravedlňujúci list a chcel by im v prípade prepustenia na slobodu splácať škodu, ktorú im svojim konaním spôsobil. V prípade prepustenia na slobodu má sľúbenú prácu vo firme Monty pro s.r.o., nakoľko tam pracoval už pred vzatím do väzby. Záverom dodáva, že má dve maloleté dcéry, na ktoré je citovo viazaný a chce sa o ne vzorne starať a zabezpečiť im peniaze na život. Momentálne sa jeho rodina nachádza v zlej finančnej situácii, pre ktorú najviac trpia jeho deti. Preto žiada Krajský súd aby jeho žiadosti vyhovel a prepustil ho z väzby na slobodu.

Obžalovaný F. J. odôvodnil podanú sťažnosť taktiež písomným podaním zo dňa 23.11.2015 prostredníctvom svojho obhajcu P. X., D. X., X., F., doručenými Okresnému súdu Bratislava V dňa 23.11.2015. V písomných dôvodoch uvádza, že obvinený môže byť vzatý do väzby len z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b) alebo c), ktoré musia odôvodňovať konkrétne skutočnosti alebo konanie obvineného. Obvinený F. J. sa t. č. nachádza vo väzbe, ktorú vykonáva v Ústave na výkon väzby len z dôvodov uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda u obvineného existuje dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorý hrozil. Má za to, že z výsluchu obvineného vyplýva, že pominul dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko obvinený svojím doterajším správaním po spáchaní predmetného skutku preukázal svoju nápravu a u obvineného neexistuje dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Rovnako ako vo svojich písomných dôvodoch zo dňa 20.11.2015 uviedol, že obvinený úprimne oľutoval spáchanie trestného činu a svoje protiprávne konanie a svojím doterajším správaním preukázal snahu po náprave, pričom má záujem pracovať, pričom chce následne uhradiť spôsobenú škodu a zabezpečiť svoju rodinu (dve maloleté deti a chorú matku). V ďalšom poukázal na skutočnosť, že uvedený skutok bol nahlásený orgánom činným v trestnom konaní, čo v plnej miere preukazuje snahu obvineného k náprave a zároveň vyvracia existenciu dôvodnej obavy, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti. Po prepustení je ochotný plne spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi, plnom rozsahu sa prispôsobí obmedzeniam a povinnostiam, ktoré mu súd určí. Bude zastihnuteľný na adrese, ktorú uviedol v písomnom sľube. Predpoklad, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil nie je opretý o žiadne z produkovaných dôkazov, a preto ho možno považovať za čisto hypotetický, navyše tým úplne ignorujúci zásadu prezumpcie neviny. Na záver poukazuje na skutočnosť, že väzba ako prostriedok ultima ratio predstavuje jeden z najzávažnejších zásahov do základných ľudských práv a slobôd, ku ktorému dochádza v dobe, kedy o vine obvineného nie je ešte právoplatne rozhodnuté a naráža tým priamo na princíp prezumpcie neviny. Preto je pozbavenie osobnej slobody ospravedlňiteľné iba tam, kde je absolútne nevyhnutné a v súlade so zásadou proporcionality, primeranosti, fakultatívnosti a subsidiarity. Na základe uvedených skutočností preto žiada aby Krajský súd v Bratislave rozhodnutie súdu I. stupňa podľa 194 ods. 1 písm. a) zrušil a rozhodol v zmysle § 80 ods. 1 písm. b) a podľa § 81 ods. 1 Tr. por. o prijatí písomného sľubu obvineného a peňažnej záruky obvineného ako náhradu väzby.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného F. J. nie je dôvodná.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, súd dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozhodnutím o väzbe sa rozumie rozhodnutie o prepustení z väzby a o zamietnutí žiadosti o prepustenie obvineného z väzby; za takúto žiadosť sa považuje aj žiadosť o nahradenie väzby.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch. Zástupca záujmového združenia alebo iná osoba ponúkajúca záruku alebo peňažnú záruku sa upovedomí o výsluchu, ak je to potrebné. Návrhy a žiadosti prokurátora sa bezodkladne doručia obvinenému a žiadosti obvineného alebo iných osôb, podané v jeho prospech prokurátorovi tak, aby sa k nim prokurátor a obvinený mali možnosť pred rozhodnutím o väzbe vyjadriť.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojim stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/ môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca pre prípravné konanie ju prijme. Ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 2 písm. a/ až c/ alebo e/ alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa ods. 4 alebo podľa § 80 ods. 3 Tr. por. možno peňažnú záruku prijať len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu zmenu miesta pobytu. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, ale pred jej prijatím musí byť oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby. Na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila vopred upozorniť.

Podľa § 238 ods. 3 Tr. por. ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný krajský súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého, doposiaľ získaného spisového materiálu ustálil, že proti obžalovanému F. J. spoločne s obžalovaným J. F. a L. A. bolo vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na základe uznesenia povereného príslušníka OR PZ Bratislava V, ČVS: ORP-2361/ST-B5-2014 zo dňa 25.05.2015 uznesením povereného príslušníka, v spojení s uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V, sp. zn. 2Pv 621/14/1105-25 zo dňa 14.08.2015 na skutkovom základe, že

1/ obvinený F. J. v mesiaci január 2015 v presne nezistenom čase v B. na U. XX vykonal vlámanie do posilňovne nachádzajúcej sa v pivničných priestoroch a to tak, že nezisteným predmetom a spôsobom vyhol plechové vchodové dvere na tejto posilňovni, vošiel dnu, odkiaľ odcudzil 3 ks veľké činky, na ktorých bolo spolu 18 ks kotúčov nezistenej hmotnosti, 3 ks malé ručné činky, na ktorých bolo spolu 12 ks kotúčov nezistenej hmotnosti, čím F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, B. spôsobil škodu krádežou vo výške 500,- € a poškodením plechových dverí vo výške 30,- €,

2/ obvinení F. J. a J. F. dňa 21.11.2014 v čase od 0230 hod. do 07.00 hod. v B. na Z.. O. č. 2 v priestoroch prízemného obytného domu odcudzil elektro motor neznámeho výrobného čísla modrej farby na pracovný výťah U. E. XXX tým spôsobom, že neznámym predmetom a spôsobom prekonal zámok na dverách do kočíkárne tak, že ho znefunkčnil, vošiel do miestnosti odkiaľ odcudzil voľne na zemi položený elektro motor na pracovný výťah U. E. XXX v hodnote 1.752,79 €, čím poškodenej spoločnosti B. SK, A. 4, I. vznikla škoda krádežou vo výške 1.752,79 €,

3/ obvinení F. J., J. F. a L. A. vykonali krádež vlámaním v presne nezistenom čase niekedy v období od 15.12.2014 do 07.01.2015 v priestoroch prevádzky firmy F. F. - Výkup druhotných surovín situovanej na U. č. X/A v B. a to tak, že neznámym spôsobom prekonal plot vo výške 3 metrov, po čom sa dostal do vnútorného areálu firmy, následne preliezol cez voľný otvor nad garážovou bránou o rozmere 30 cm x 2 m a vnikol do interiéru skladu, odkiaľ odcudzil 1 ks karbobrúsku zn. F. 230 mm, zelenej farby, súčasne v hodnote 350,- €, zakúpenú pred tromi rokmi, 1 ks karbobrúsku zn. Hitachi 120 mm, svetlozelenej farby, súčasne v hodnote 70,- € zakúpenú pred rokom, 1 ks profesionálnu príklepovú vŕtačku zn. Metabo, tmavozelenej farby, súčasne v hodnote 200,- €, zakúpenú pred tromi rokmi, 1 ks profesionálnu vŕtačku zn. F. , tmavozelenej farby, súčasne v hodnote 200,- €, zakúpenú pred tromi rokmi, 1 ks akumulátorovú vŕtačku zn. B. s dvoma náhradnými batériami, tmavozelenej farby, súčasne spolu v hodnote 160,- €, zakúpené pred dvoma rokmi, 1 ks elektrickú pílu na drevo s 30 cm lištou, neznámej značky, zelenej farby, súčasne v hodnote 100,- €, zakúpenú pred tromi rokmi, 1 ks kliešte na železo Herkelus, modrej farby, súčasne v hodnote 50,- €, zakúpené pred dvoma rokmi, 1 ks kliešte na železo zn. Herkelus, červenej farby, súčasne v hodnote 50,- €, zakúpené pred dvoma rokmi, 1 ks kliešte na železo zn. Knipex, červeno-čiernej farby, súčasne v hodnote 100,- €, zakúpené pred rokom a medené káble v nezistenom množstve, čím poškodenej osobe D.. F. F., nar. 01.XX.XXXX, trvale bytom P. č. XX, B., vznikla škoda krádežou vo výške 1.280,- €.

Osoba obžalovaného L. A. bola osobitným uznesením vyšetrovateľa OR PZ, Odbor kriminálnej polície Bratislava V, pod ČVS: ORP-635/2-VYS-B5-215 zo dňa 30. 09. 20145 vylúčená zo spoločného konania.

Pokiaľ ide o obžalovaného F. J., tento bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0Tp/247/2015 zo dňa 28. 05. 20145 v spojitosti aj s uznesením Krajského súdu Bratislava , sp. zn. 2Tpo/39/2015 zo dňa 18. 06. 2015 z dôvodu ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba sa mu započítava odo dňa 25. 05. 2015 o 08.00 hod. a je vykonávaná v Ústave na výkon väzby Bratislava.

O žiadosti obžalovaného F. J. o prepustenie z väzby na konanie rozhodoval sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 0T/404/2015 zo dňa 25. 08. 2015, kedy zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby s tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. neprijal jeho písomný sľub a nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediáčného úradníka, resp. podľa § 81 ods. 1 Tr. por. neprijal peňažnú záruku obžalovaného ako náhradu väzby. Uvedené uznesenie bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3Tpo/56/2015 zo dňa 03. 09. 2015.

Následne o ďalšej žiadosti obžalovaného F. J. o prepustenie z väzby na konanie rozhodoval sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 0Tp/483/2015 zo dňa 21.10.2015, kedy

zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby s tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. neprijal jeho písomný sľub a nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, resp. podľa § 81 ods. 1 Tr. por. neprijal peňažnú záruku obžalovaného ako náhradu väzby. Uvedené uznesenie bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4Tpo/70/2015 zo dňa 03.11.2015.

Okresná prokuratúra Bratislava V pod sp. zn. 2Pv 621/14/1105 dňa 09.11.2015 podala obžalobu na obžalovaného F. J. pre pokračovací prečin krádeže, čiastočne spolupáchatelstvom (v bode 2. a 3.) podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na vyššie uvedenom skutkovom základe (č.l. 320).

Súd I. stupňa konal vo veci ex offo po podaní obžaloby a určil termín výsluchu obžalovaného F. J. o rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby podľa § 238 ods. 3 Tr. por., ako aj o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu a ponúknutých náhradách na deň 20.11.2015. Počas výsluchu okrem iného obžalovaný F. J. uviedol, že žiada o prepustenie z väzby a zároveň predložil písomný sľub, že povedie riadny život (č. l. 347). Obhajca menovaného P. X.. D. X. X.. uviedol, že obžalovaný má citový vzťah s deťmi a po prepustení na slobodu sa zamestná a následne zaplatí spôsobenú škodu. Napokon súd I. stupňa vyhlásil napadnuté uznesenie.

V súlade so zákonom postupoval súd I. stupňa, keď o ďalšom trvaní väzby, ako aj žiadosti Obžalovaného F. J. o prepustenie z väzby na slobodu rozhodoval spoločne dňa 20.11.2015.

Sťažnostný súd zistil, že pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby u obžalovaného F. J. podľa § 238 ods. 3 Tr. por. boli dodržané všetky formálno-procesné podmienky a najmä lehoty uvedené v 76 ods. 2, ods. 6 písm. b/, ods. 7 písm. b/ Tr. por.

V tomto smere sťažnostný súd poukazuje na skutočnosť, že základná sedem mesačná lehota väzby uvedená v § 76 ods. 2 Tr. por. začala obžalovanému F. J. plynúť dňa 25.05.2015 o 8,00 hod. a v celosti mala uplynúť dňa 25.12.2015. V rámci tejto sedem mesačnej lehoty dňa 11.11.2015 nielenže okresný prokurátor podal obžalobu, čím sa predmetná vec dostala do štádia konania pred súdom, ale zároveň v rámci jej plynutia rozhodol o ďalšom trvaní väzby ako súd I. stupňa, tak aj sťažnostný súd, čím bola dodržaná zákonná podmienka uvedená v § 238 ods. 3 Tr. por.

Taktiež pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby u obžalovaného F. J. boli dodržané všetky formálno-procesné podmienky a rovnako aj z vecného hľadiska súd I. správne konštatoval v tomto štádiu trestného konania, že dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obžalovaného F. J. i naďalej trvajú.

Napokon podľa názoru sťažnostného súdu správne postupoval súd I. stupňa, keď podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného F. J. o prepustenie z väzby na slobodu z dôvodu existencie väzobného dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol, podľa § 80 ods. 1 písm. b/ jeho písomný sľub neprijal a napokon podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu u neho dohľadom mediačného a probačného úradníka nenahradil. Zároveň svoje rozhodnutie v tomto smere dostatočne a presvedčivo odôvodnil, s ktorým sa stotožnil aj senát krajského súdu.

Sťažnostný súd zároveň konštatuje, že v danom prípade sú u obžalovaného F. J. dané materiálne podmienky ďalšieho trvania väzby, pretože doteraz zistené skutočnosti a zabezpečené zákonné dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý je obžalovaný F. J. trestné stíhaný, má znaky vyššie špecifikovaného zločinu, pričom napokon existuje dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal samotný obžalovaný. Z obsahu trestného spisu teda vyplýva, že sa jedná o dôvodné podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, pričom v tomto smere sťažnostný súd konštatuje, že aj samotný obžalovaný F. J. pri výsluchu pred vyšetrovateľom v plnom rozsahu k spáchaniu vyššie uvedeného skutku priznal, pričom sťažnostný súd zároveň poukazuje na to, že uvedené skutočnosti vyplývajú z doposiaľ vo veci zabezpečených dôkazov, a to z výpovede tak samotného obžalovaného (č. l. 28) ale najmä z výpovedí poškodených F. Z. (č. l. 157-163), D.. F. F. (č. l. 144-149) a splnomocnenca spoločnosti B. SK, I. (č. l. 88-98), resp. zadovážených listinných dôkazov.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu dôvody väzby podľa v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. boli súdom I. stupňa u obžalovaného F. J. ustálené správne. Na naplnenie vyššie uvedených väzobných dôvodov boli zistené a spoľahlivo preukázané nasledujúce konkrétne skutočnosti:

? obžalovaný F. J. bol už v minulosti súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/115/2012 zo dňa 06.09.2012, právoplatného dňa 10.09.2012 pre prečin podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý trest si dňa 16.11.2013 vykonal,

? v spise sa nachádzajú aj kópie uznesení polície, z ktorých je zrejmé, že voči obžalovanému sa vedie aktuálne ďalšie trestné stíhanie pre rovnakú majetkovú trestnú činnosť. Tieto skutočnosti vidí aj sťažnostný súd ako za skutočnosti konkrétne, ktoré plne opodstatňujú obavu z možného pokračovania v páchaní majetkovej trestnej činnosti obžalovaným v prípade jeho ponechania na slobode. Predmetných skutkov sa obžalovaný dopúšťal po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, z čoho možno vyvodiť skutočnosť, že trest, ktorý vykonal nesplnil svoj účel a protiprávneho konania sa mal dopustiť napriek tomu, že vo výsluchoch deklaroval, že má určitý mesačný príjem resp. že má prácu v stavebníctve,

? napokon je potrebné uviesť, že v odpise registra trestov má obžalovaný F. J. dva záznamy a to z roku 2011 a 2012 pre prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., pričom mu bol uložený súhrnný trest podmieneného charakteru, ktorý mu bol amnestiou odpustený. Sťažnostný súd preto aj s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 5Tz 33/1974 konštatuje, že zahľadanie odsúdenia alebo zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený, nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' v minulosti spáchal trestný čin a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery pokiaľ ide o sklony páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chránených trestným zákonom, možnosť jeho nápravy a pod.

Súhrn vyššie uvedených konkrétnych skutočností oprávnene odôvodňuje obavu, že v prípade ponechania obžalovaného F. J. na slobode, by tento bezpochyby pokračoval v páchaní trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaný, čím sú u neho i naďalej dané väzobné dôvody uvedené v § 71 ods.1 písm. c/ Tr. por.

Sťažnostný súd sa preto plne stotožňuje so závermi napadnutého uznesenia a to, že z uvedených skutočností v napadnutom rozhodnutí vyplýva dôvodná obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti po jeho prepustení z väzby na slobodu.

Vo vzťahu k dôvodom sťažnosti, sťažnostný súd rozhodoval aj o ponúknuť náhrade väzby vo forme peňažnej záruky obžalovaného F. J. a ktorú uviedol prostredníctvom svojho obhajcu až v sťažnostnom konaní, pretože ide o novú ponúknutú náhradu väzby až v sťažnostnom konaní. Sťažnostný súd v zmysle § 81 ods. 1 Tr. por. túto ponúknutú náhradu neprijal a to práve s poukazom na osobu obžalovaného. Sťažnostný súd má za to, že peňažná záruka obžalovaného nie je obžalovaným skutočne aj takto mienená, pretože neuviedol absolútne žiadnu sumu, ktorou by sa sťažnostný súd mohol zaoberať. Okrem toho prijatiu takejto náhrady bránia aj ďalšie skutočnosti a to najmä že po predošlom odsúdení za majetkovú trestnú činnosť je obžalovaný opakovane podozrivý zo spáchania majetkovej trestnej činnosti, takže prijatím tohto inštitútu nahradzujúceho väzbu v prejednávanej veci sa neminimalizuje prípadné protiprávne konanie u obžalovaného na takú únosnú mieru, aby bolo možné ním väzbu nahradiť.

K otázke možnosti nahradenia väzby sťažnostný súd dodáva, že na nahradenie väzby niektorým z inštitútov, ktoré upravuje Trestný poriadok, nie je právny nárok, ide len o možnosť, ku ktorej môže súd pristúpiť a takýto výklad je v súlade aj so znením čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd musí v takom prípade vždy zvažovať najmä okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, ale aj ďalšie skutočnosti vyplývajúce z charakteru daného inštitútu v tom ohľade, či na jednej strane intenzita zásahu do osobnej slobody obžalovaného tým, že je vo väzbe nie je zjavne neprimeraná a zároveň na druhej strane, či nahradením väzby, ktoré znamená fakticky prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu, nedôjde zo strany obžalovaného k uskutočneniu konania, resp. k zvýšeniu rizika jeho uskutočnenia, ktorému práve zaisťovací inštitút väzby zabraňoval. Teda súd musí pri rozhodovaní o nahradení väzby zväžiť, či intenzita zásahu do osobnej slobody obžalovaného F. J. tým, že je vo väzbe, nie je celkom zjavne neprimeraná k miere zvýšenia rizika, že nahradením väzby a prepustením obžalovaného na slobodu môže obžalovaný uskutočniť konanie zakladajúce väzobný dôvod.

Čo sa týka ponúknutých náhrad väzby písomným sľubom, ako aj dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným v sťažnostnom konaní, sťažnostný súd o týchto duplicitne opakovane už

nerozhodoval, pretože obe tieto náhrady väzby boli už podané v konaní pred súdom I. stupňa, ktorý o nich aj riadne meritórne rozhodol a napokon tieto aj sťažnostný súd v sťažnostnom konaní aj riadne preskúmal.

Čo sa týka sťažnostných dôvodov uvádzanými obhajcom v sťažnosti ohľadom priznania a oľutovania spáchania trestného činu obžalovaným F. J. a jeho účinnej snahe po náprave, zviazaní sa nahradiť škodu a sľubu zamestnania, zastihnuteľnosť obžalovaného na ním uvedenej adrese a dostavovanie sa na úkony v trestnom konaní a potrebu starostlivosti o maloleté deti a chorú matku resp. skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu čiastkového útoku dobrovoľne priznal ešte skôr, než bol uvedený skutok nahlásený sa sťažnostný súd vysporiadal už vo svojich predošlých rozhodnutiach v prípravnom konaní, pričom ich vyhodnotil ako nepodstatné a nevýznamné vzhľadom na zistenú existenciu jednak dôvodnosti podozrenia zo spáchania viacerých čiastkových útokov prečinu krádeže obžalovaným F. J., jednak zistených skutočností odôvodňujúcich preventívnu väzbu u obžalovaného tak, ako je to podrobne rozvedené vyššie.

Účelom väzby, ako zabezpečovacieho inštitútu je v danom prípade ochrana spoločnosti pred opakovaním či pokračovaním trestnej činnosti obžalovaného F. J., nakoľko i v súčasnom štádiu trestného konania sú naplnené tzv. formálne aj materiálne podmienky jeho väzby a dôvodnosť predmetného trestného stíhania voči obžalovanému je naďalej opodstatnená, pričom boli splnené všetky formálne podmienky pre rozhodovanie o ďalšom trvaní väzby, ako aj o podanej žiadosti obžalovaného a ponúknutých náhradách súdom I. stupňa, ako aj z pohľadu základnej zákonnej lehoty trvania väzby, považoval sťažnostný súd postup súdu I. stupňa za zákonný a správny.

Vzatie do väzby obžalovaného a jeho držanie vo väzbe je v danom prípade v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. c/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého je prípustné zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu. Na vzatie do väzby a držanie v nej preto postačuje ktorýkoľvek z tam uvedených dôvodov, teda v danom prípade dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu a potreby zabrániť osobe v páchaní trestného činu. Účelom väzby, ako zabezpečovacieho inštitútu je v danom prípade zabezpečiť osobu obžalovaného pre trestné konanie a v tomto štádiu prípravného konania je výlučne procesným opatrením, ktorého účelom je zabrániť mu pokračovať v páchaní trestných činov tej istej povahy a má preventívny charakter.

Inštitútom väzby sa nijakým spôsobom nezasahuje ani do zásady prezumpcie neviny, keďže skutočnosť, že obžalovaný je stíhaný väzobne, žiadnym spôsobom neprejudikuje, že by mal byť aj uznaný za vinného zo stíhanej trestnej činnosti. Takže sťažnostné námietky obžalovaného F. J. podané prostredníctvom obhajcu sú v tomto ohľade nedôvodné.

Sťažnostný súd skúmal aj otázku doterajšieho postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu z hľadiska rýchlosti konania a dodržania občianskych práv garantovaných ústavou, nadväzujúcich aj na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por., pričom nezistil žiadne pochybenia, resp. nečinnosť či prieťahy v konaní.

Treba dodať, že rozhodnutie o väzbe obžalovaného je rozhodnutím prísne individuálnym, pretože u každého obžalovaného je súd povinný individuálne skúmať všetky okolnosti, ktoré môžu, resp. zakladajú dôvod jeho väzby. Z uvedeného pohľadu napadnutému uzneseniu súdu I. stupňa nemožno nič vytýkať, pretože sa zaoberal a vo svojom odôvodnení vyrovnal so všetkými pre posúdenie veci podstatnými okolnosťami a odkázal na už vyššie uvedené rozhodnutia krajského súdu v prípravnom konaní.

Na základe vyššie uvedeného sťažnostný súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. podanú sťažnosť zo strany obžalovaného F. ako nedôvodnú, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.